

ønsker at benytte i Centraladministrationen, at man mener at maatte give disse Tillæg.

Det ærede Medlem Hr. Rode fremhævede i sin Omtale af Indtægtsiden paa Finansloven Skattedepartementets Skrivelse til Landsoverskatteraadet. Jeg tager selvfølgelig fuldt ud Ansvar for denne Skrivelse, der ogsaa er udstedt under min Medvirkning, efter Forhandling med mig. Det ærede Medlem mente, at den kastede en stor Usikkerhed ind i Skatteraadens Afgørelse. Maa jeg ganske kort sige, hvad det er, der har foranlediget denne Skrivelse. Landsoverskatteraadet havde udstedt et Cirkulære, hvor der var indskærpet som den almindelige Regel, som i det hele er blevet fulgt med Hensyn til Opgørelse af forretningsdrivendes Varelagre, at de skal følge samme Opgørelse det ene Aar som det andet, at naar man har opgjort efter Fakturapris det ene Aar, kan man ikke det næste Aar opgøre efter den nedsatte Varepris, men Opgørelsen skal optages enten efter Fakturapris eller efter Dagspris. Dette er ogsaa i al Almindelighed et rigtigt Standpunkt, og det indskræpes paa ny gennem Skattedepartementets Skrivelse. Naar man mente, det var nødvendigt at udstede en saadan Skrivelse, var det, fordi Landsoverskatteraadets Cirkulære i nogen Grad var blevet misforstaaet, var blevet betragtet som en mere absolut Binden af Skattemyndighederne, end Meningen egentlig var. At denne Opfattelse var rigtig, viser sig derved, at Skattedepartementets Skrivelse, inden den blev udstedt, blev forelagt Landsoverskatteraadets Formand og billiget af ham.

Der behøves ikke megen Forklaring af Grunden til, at man har ment at maatte udsende en saadan Skrivelse. Aarsagen er selvfølgelig den Krisetilstand, som det bratte og pludselige Prisfald paa en Række Raaartikler fremkaldte, netop da Skatteopgørelsens Tid nærmede sig. Det er altsaa en ganske eksceptionel Situation, der her er opstaaet, og det hele, Skattedepartementets Skrivelse siger, er, at man tillader Skattemyndighederne at tage Hensyn til denne Krisetilstand ved en Lempelse i Ansættelsen. Der gives intet Paa-bud om, hvorledes det skal ske, man overlader det fuldstændig til Skattemyndig-

hedernes Skøn, men man giver det Albuerum, som den nuværende kritiske Tilstand kræver.

Her er ikke Tale om noget Tab for Statskassen, thi naturligvis vil man have Opmærksomheden henvendt paa, at der ved næste Aars Skatteopgørelse tages Hensyn til den Nedskrivning af Varelagrene, som mulig finder Sted i Aar, saa at en eventuel Prisstigning vil give sig Udtryk i Indtægtsangivelsen for det følgende Aar. Det, der praktisk talt er Tale om her, er, at der under Hensyn til den særlig kritiske Tilstand, der truer mange Forretningsmænd med Ruin, idet de ligger inde med betydelige Lagre, som er gaaet stærkt ned i Værdi, gives en Bemyndigelse til at følge en lempeligere Fremgangsmaade, hvorved det bliver de paagældende muligt at fordele deres Tab skattemæssigt over to Aar i Stedet for at tage det hele paa eet Aar, hvad der ogsaa fra Skattevæsenets og Statskassens Synspunkt vilde være uheldigt, idet det ganske simpelt vilde føre til, at mange af de paagældende, som Forholdene er, ikke vilde være i Stand til at betale deres Skat, saa at man drev Firmaer, der ellers var levedygtige, ud i Ruin ved en haardhændet doktrinar Haandhævelse af visse Principper. Det har jeg ikke villet gaa med til. Jeg har ment, at den Foranstaltning, der her er Tale om, ikke alene er retfærdig og rimelig, men ogsaa dybere set er berettiget, netop fra Statskassens Synspunkt, idet Statskassens hele Velfærd hviler paa Skatteborgernes Velfærd, og Skatteautoriteterne ikke bør gaa frem paa en saadan Maade, at de bidrager til at skærpe en i Forvejen tilstrækkelig haard Krise og saaledes berøver Samfundet nyttige Borgere og Skattevæsenet gode Skatteydere.

Jeg skal derefter nævne det Ændringsforslag, som et Mindretal i Udvalget ikke har kunnet tiltræde, Forslaget angaaende et ekstraordinært Tillæg til Hofholdningen paa 400 000 Kr. Dette Ændringsforslag hænger paa det nøjeste sammen med Dyrtdsforholdene, og naar man siger, at det ikke stemmer ret godt sammen, at man ikke har villet indrømme Tjenestemændene en Forøgelse af Konjunkturtillæget, saaledes som de krævede i Efteraaret, men ganske vist ikke kræver nu, og samtidig vil give Hofholdningen et betydeligt Til-